

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118363248/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

af faldende Regndraaber, der regnbueglintende skiltes fra Blade og Grene.

En Agerhøne fløj op lige for hans Fod. Sølv afkappede sin Falk, der jog den, slog den og villig lod sig fratage sit Rov.

Glad over sit Bytte fordybede Sølv sig igen i Skoven og stod kort efter frisk og køk i Sinde foran den optrukne Bro paa sin Gaard. Alting var lydløst og fredhelligt — Solskinnet fik Taarnets store Sten til at gløde, Svalerne skar smaa Vingesmut i Gravens matblanke Vand.

Han fløjtede sit Signal. Brokæderne raslede og peb. Sølv traadte haardt i Plankerne og svingede sin Agerhøne i Luften. I det samme bragede den jærnbelaede Port tilbage. Da tabte han Fuglen af sin Haand og lod venstre Arm synke, saa Falken med baskende Vinger reddede sig opad til hans Skulder. Thi foran ham i Portgabet stod den sorte Kappe. Læderkabudsen var skudt højt op over det kaktustrittende Skæg og blottede to sure stikkende Øjne.

»Haahaa,« lo den ru Stemme ham i Møde. »Vel mødt, Junker Falk! Sten Basse har ventet dig længe. Hvor blev du af? — Din Vægter var noget uhøvisk. Jeg bad ham lukke op. Han vilde ikke. Han brugte Kæft. Saa slog en lille

Jærbolt Laas før hans Mund, og nu siger han ikke mere.*

Sten Basse sparkede til en halvdød Svend, der laa støttet op mod Portvæggen med lukkede Øjne, blodig Mund og nervøst krympet Hovedhud.

«Vær nu min Gæst!» tilføjede han og rakte Haanden ud mod Sølv.

Denne traadte et Skridt tilbage. Hans Øje var blodskudt, og Arret i hans Pande luede. Et hadefuldt Raseri greb ham mod denne sortklædte Røver, der havde opbrudt Porten til hans Gaard og slaet hans Svend ihjel.

Han stod paa Springet til at styrte sig over sin Fjende. Men dennes skumle sikre Smil gav ham et Øjeblikks Fatning, et eneste Glimt af Beregning. Han traadte Sten Basse ganske nær under Øjne og strakte Armen frem som for at gengælde det tilbudte Haandslag. Men i samme Nu løstede han sin knyttede Haand og drev den i Modstanderens Pande.

»Hvorfor slog du min Mand?»

Sten Basse greb sig til Øjet.

»Hvorfor slog du min Mand!» hvæsedes Sølv endnu en Gang. »Fordømte Ufredsmand! Røver!» Han greb efter den tykke Jagtkniv i sit Bælte. Men nu styrtede Sten Basses Karle